

Innet gäst. Pastor Askling från
 Vorrköping tillstötte under våren.
 Han var en bygglig prest; tillräck-
 ligt frisinrad att vara med om
 denna egendomliga bröllopsfest
 och dock inte ovärdig på något sätt.
 Kl. 2 nästa middag voro vi i Oska-
 rhamn. Först alltså i sjöbad
 herrligt; strålande sol och stilla.
 Sedan festlig middag på hotell.
 brudparets gäster. Kl. 4 afresa
 till "jungfrub" i motbutter, be-
 sedad af ångbåt, hela Oska-
 rhamn & 2 timmar. Toj turen.
 Jungfrun låg blå och blå uti
 i skafvet, spegelblankt. När vi
 framkommo gick vi upp.
 Öland och svenska kusten syn-
 som smala streck, för resten skaf.
 På de släta klippbäddarna

rustades nu ifljt till fest. Be-
tyning, bord, stolar, supé, vin,
facklor, gästmor, allt var
riktigt ombesörjt från staden.
Vi hade en Oskarsbarns konsult
till vårt förfarande (Lundberg)
jag klädde Olga i brudstasjen,
Wittränd af gälsinnare Mörner.
När hon stod der mot den mörka
klippväggen i sin vita slöja,
var hon den mest förtjusande
saxonskessa man kan drömma om.
Hennes rödde sig till brudmattan
filtas under den svenska flaggan
på. Hon var så lycklig öfver sin
idé att få knäfalla på svenska
flaggan. Så förrättades vi sedan
med all högtidelighet. Alla herrarne
buro facklor. Det enda som jag
var kyrkligt, var att efter vigseln

sjöngs "Du gamla, du fria"
Tidstället för psalm. Men det
var högtidligt också det, i hög grad.
Sedan höll prästen ett välskjut
tal och förste skåsern drack
för brudparet. Därefter skivades
sällskapet en stund och visade
sig åter iklädda vita dräfter
vallasarman och murgrönska
på kuffarna. Endast Vener hade
sakerkran. Han hade hållit
stift på den vita utstyrelsen,
och med gifvas måste det den
tro sig herrligt mystiskt ut bland
klipporna i målskennet. Herrar-
nes bestod i mer och mindre tyck-
ligt draperade lappar, damernas
i vita klädningar eller klappar.
Jag hade sytt mig en söt julgrönska
håpa med kapuchon och smör
fyllt lifvet.

Jag hade ingen vitt kläddning
Här och trodde dessutom att det
skulle bli för svalt i bara klä-
ningen på natten, men det sista
var misstag. Det var så givet
och stilla hela natten, att jag or-
dentligt svettades i min kläddning.

En hög Teurkanska framsattes
nu, fylld med Champagne och
Wälshin talade för Kåseratorerna.
Kannan var deras gåfa. Den är
utmärkt vacker, bestådd af stek
och med en silfvermedalj i locket
vilken stek modellerat och till stor
del själf graverat med Hans Aliens
profil. Sedan uppläste Enzström
den för tillfället tryckta och ritade
teckningen, vilken är både
vacker och givet, bitvis hvarje
Brudgummens helmin "till Bruden"